

Mál nr. 42/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fjölskyldutrygging.

Gildissvið vátryggingar.

Gögn.

1. Málskot móttakið 29. janúar 2024 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 23. febrúar 2024.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 5. mars 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni við hjólreiðaslys hinn 18. október 2022. Umrætt sinn hafi M dottið af hjóli er hann var á leið upp í Elliðaárdal. Hafi hann verið að hjóla sér til heilsubótar áður en hann héldi í vinnuna en eftir hjólaferðina í Elliðaárdal hafi hann hugst hjóla til vinnu sinnar í Efstaleiti, Reykjavík. M búi á Laugarásvegi og hafi ferð hans um morguninn hafist þar. Hinn 21. október 2022 hafi M tilkynnt V um slysið og farið fram á bætur vegna þess úr fjölskyldutryggingu sinni hjá V. Með bréfi dags. 30. janúar 2023 hafi bótaskyldu verið hafnað með vísað til skilmála vátryggingarinnar en þar komi fram að vátryggingin gildi aðeins í frístundum vátryggðs og slys sem verði á beinni leið til eða frá vinnu teljist slys í starfi. Hafi V því byggt höfnun sína á því að M hefði, eins og fram komi í bráðamóttökuskrá frá slysdegi, dottið af hjóli á leið til vinnu. M er ósammála þeirri afstöðu og byggir á því að M hafi ekki verið beinni leið til vinnu heldur hafi hann verið að sinna heilsurækt. Þegar slys M hafi orðið hafi hann verið nýbyrjaður að hjóla hring um Elliðaárdal, sem hafi verið aukahringur og lykkja á leið hans. Geti sú leið ekki verið skilgreind sem bein leið til vinnu. Leggur M m.a. fram skjáskot úr skráningarforritinu Strava, sem sýni leið þá er M fór að morgni 18. október 2022.

Í bréfi V segir að félagið telji ótækt að halda öðru fram en að M hafi verið á leið til vinnu er slysið atvikaðist. Breyti engu um þá niðurstöðu að M hafi ákveðið að fara lengri leið í vinnuna með það að markmiði að sækja sér aukna hreyfingu, enda hafi upphafsstaður verið heimili hann og eini áfangastaðurinn vinnustaður hans. Vísar V þá Hæstaréttardóms í máli 434/2017 þar sem fallist hafi verið á að um vinnuslys væri að ræða þrátt fyrir að tjónþoli hefði valið að fara óvenjulega leið frá vinnustað að heimili. Er því þá mótmælt að skjáskot þau sem M hafi lagt fram feli í sér sönnun þess hvar slys hans atvikaðist, enda sýni kort af hjólaleið M hinn 14. október 2022 aðra lykkju um Elliðaárdal en þá sem sést á hjólaleið hans á slysdegi. Sé því óvíst hvert M hafi ætlað að fara. Samkvæmt framansögðu breyti það þó engu um afstöðu V enda byggji hún á því að M hafi, óháð mögulegum viðbótarkrök, verið á beinni leið til vinnu í skilningi framangreinds skilmálaákvæðis.

Í viðbótarathugasemdum M er áréttað að M hafi vissulega verið á leið til vinnu umrætt sinn. Hann hafi hins vegar ekki verið á beinni leið þangað. Slysið hafi átt sér stað þegar hann var kominn inn í Elliðaárdal, hafi verið búinn að hjóla undir stofnbrautina og lagður af stað inn í dal, en eðli máls samkvæmt hafi hann snúið við eftir slysið, eins og sjáist af skjáskoti leiðarinnar. Engin önnur ástæða hafi verið fyrir hann að fara undir stofnbrautina en að sækja sér heilsurækt enda hafi krókurinn verið úr leið. Sé því ljóst að M hafi ekki verið á beinni leið til vinnu.

Álit.

Í 1.2 gr. þágildandi vátryggingarskilmála slysatryggingarliðar fjölskyldutryggingar M hjá V kemur fram að slys sem verði á beinni leið til og frá vinnu teljist slys í starfi og falli því utan vátryggingarsviðs þess kafla. Greinir aðila samkvæmt framansögðu um hvort M hafi verið á beinni leið til vinnu er slys hans atvikaðist.

Í málalíbúnaði sínum vísar V til Hæstaréttardóms í máli 434/2017, en þar var deilt um hvort umferðarslys sem tjónþoli lenti í hafi atvikast á beinni leið frá vinnu en fram kom að vegna umferðarpunga hafi tjónþoli kosið að aka ekki stystu leið. Leit héraðsdómur, sem staðfestur var með vísan til forsendna, svo á að ákvarðanir um að víkja af stystu leið væru hluti af eðlilegri háttsemi ökumanna. Sú leið sem tjónþoli valdi hafi þá að mati dómsins legið um umferðaræðar sem almennt

væru notaðar til að komast á milli þeirra bæjarfélaga sem M þurfti að aka á milli. Var slys hennar því talið hafa atvikast á „beinni“ leið frá vinnu. Verður ekki séð að atvik þessa máls sem hér er til umfjöllunar séu sambærileg atvikum að baki dóminum né að forsendur hans eða röksemdir taki af tvímæli um það hvort M hafi verið á „beinni“ leið til vinnu.

Er þá rétt að nefna hér dóm Hæstaréttar í máli 11/2023 þar sem sambærilegur ágreiningur var uppi. Var dómurinn skipaður fimm dómurum og tveir þeirra skiluðu sameiginlegu sératkvæði. Var þar deilt um hvort tjónþoli hefði verið á „eðlilegri“ leið frá heimili til vinnustaðar. Var það álit meirihluta dómara að leið sú sem tjónþoli ákvað að hlaupa frá vinnu og að heimili hafi ekki verið úr hófi löng, þegar mið væri tekið af því að tjónþoli kaus að hlaupa á göngu- og hlaupastígum fremur en gangstéttum. Þá hafi hann átt hlutfallslega stutta vegalengd eftir að heimili sínu er hann slasaðist. Var því talið um „eðlilega“ leið að ræða í skilningi þeirra reglna sem um slysaftryggingu tjónþola giltu. Var þá tekið fram að svigrúmi starfsmanna til að velja sér leið til og frá vinnu væru sett ákveðin mörk þó ekki bæri að velja stystu eða beinustu leið. Í sératkvæði var hins vegar byggt á því að val tjónþola um leið hefði fyrst og fremst tekið mið af persónulegum áformum hans um að stunda líkamsrækt og hafi hann verið kominn af eðlilegri leið milli vinnustaðar og heimilis. Atvik þessa máls eru ekki að fullu sambærileg atvikum að baki dómnum enda snerist ágreiningurinn um það hvað væri „eðlileg“ leið en ekki „bein“ leið sem verður að telja nokkuð þrengra hugtak. Verður þá ekki séð að forsendur þær sem meirihluti dómsins byggði á séu til staðar í tilviki M, en t.a.m. verður að byggja á því að M hafi átt langa leið fyrir höndum að vinnustað sínum er slys hans atvikaðist. Þess utan verður að meta fordæmisgildi dómsins með hliðsjón af fyrrnefndu sératkvæði.

Fyrir liggur að M býr á Laugarásvegi og að vinnustaður hans er í Efstaleiti. Samkvæmt skjáskoti úr Strava er sýnir hjólaleið M frá heimili og að vinnu að morgni slysdags hjólaði hann 8,15 kílómetra leið þann morgun, en stysta leið milli þessara tveggja staða er um þrír kílómetrar. Sjá má af umræddu korti að M hjólaði meðfram Laugardalnum, Suðurlandsbraut að Mörkinni, þaðan að Reykjanesbraut og inn í Elliðaárdal. Þar virðist hann hafa hjólað stutta leið í norð-austur en svo snúið við að sögn hans eftir að slys hans atvikaðist, hjólað aftur undir Reykjanesbraut og Fossvogsdalinn að Fossvogsvegi og norður hann að Háaleitisbraut og inn í Efstaleiti. Verður umrædd leið, en ljóst er að til boða stóðu styttri hjólaleiðir milli þessara tveggja staða, ekki talin bein leið í skilningi fyrrgreinds skilmálaákvæðis. Þar sem M telst ekki hafa verið á beinni leið til vinnu er slys hans atvikaðist á hann því rétt til bóta úr fjölskyldutryggingu sinni hjá V.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr fjölskyldutryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 25. júní 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir